

అర్ధరాత్రి 12 గంటలవఱూనే లోకమంతా సందడి!

టి.వి.లో 'హాపీ న్యూ ఇయర్' అంటూ రంగు రంగుల అక్షరాల అల్లికలు.

వీధిలో ఎవరో బాణాసంచా పేల్చటంతో ఒక్కసారిగా ఉలిక్కిపడింది అనసూయ. అప్పటివరకూ కళ్లకు గింబి టి.వి.చూస్తున్నదల్లా-కొత్త సంవత్సరంలోకి అందులోనూ నూతన సహస్రాబ్దిలోకి అడుగుపెట్టినందుకు-ఆ భావనకు కాస్త ఢ్రీల్గా ఫీలయింది.

"రెండువేల ఒకట సంవత్సరంలోకొచ్చాం గదా! ప్రపంచంలో ఏ మార్పులు వస్తాయి? ఏదో వచ్చేలాగానే ఉంది ఈ హడావుడి చూస్తుంటే!" అంది. తక్కువే కూర్చుని రిమోట్ తో ఛానల్ మారేటూ ఎందులో. ఏమొస్తుందో అని ఆత్రంగా చూస్తున్న మొగుడ్ని ఉద్దేశించి.

"మార్పులా-నీబో దా? పొద్దుపోయింది.

ఉదయించాడు. ఎప్పట్లాగే వాకిలి ముంగిట పేపరు పడి వుంది. అత్తగారు లేచి ఎప్పట్లానే గోవింద నామాలు పాడుకుంటూ బాత్ రూంలో స్నానం చేస్తోంది. 'ఇంత చప్పగా తెల్లారిందే మిటి? ఇది కొత్త శతాబ్దం! ఇలా కాదు ఏదో మార్పు వుండాలి. దానికి తను ఉత్సాహం తెచ్చుకోవాలి' అనుకుంటూ రొటీన్ లో పడింది. ఆనందరావు ఎప్పట్లాగే ఎనిమిది గంటలకు బద్ద

డి ఇంటి విషయం

పోయి పడుకోరాదూ?" అన్నాడు విసుగ్గా ఆనందరావు.

"నాకేనా పొద్దుపోయింది? మీకు మాత్రం అర్ధరాత్రి దాటలేదా? బటపా ఛానల్ మారుస్తూ, దేన్నీ స్ట్రీట్ లాగా చూడనివ్వరు. ఆ..అన్నట్టు ఇది కొత్త సంవత్సరమండోయ్. బొంబా-గింబా అంటే ఊరుకునేది లేదు!" అంది కాస్త కోపంగా.

"నీ మొహం! కొత్త సంవత్సరం అయితే ఏంటి? నీకేమన్నా కొమ్మలోచ్చాయా?"

"వచ్చినా వస్తాయి! మైనా ఇంకానా? ఇక్కడే నేను సహించను" అంటూ ఏదో అనబోయింది అనసూయ.

ఫోన్ రింగవటంతో రిగెల్తాడు ఆనందరావు. అప్పట్నుంచి 'హాపీ న్యూ ఇయర్' అంటూ ఓ అరగంట దాకా ఫోన్ కాల్ వస్తూనే వున్నాయి. టి.వి.ఆఫ్ చేసి మంచం పుక్కింది అనసూయ. 'రేపటి ఉదయంలో ఏదన్నా కొత్తదనం వుంటుందా? ఎప్పట్లా శుభాకాంక్షలు చెప్పుకుంటూ స్వీట్లు తినుకోవటం..గుడికెళ్లి రావటం..టి.వి.లో గ్రామ్స్ చూడటం, అంతేనా? కాదు. ఏదైనా కొత్తదనం వుండాలి. వుండి తీరాలి.' ఆలోచించుతూనే కునుకు తీసింది.

పాలవాడి కేకతో బయటకు వెళ్ళింది. వాకిలి తలుపు తీసింది. సూర్యుడు మామూలుగానే

కంగా లేచి-మొహం కడుక్కుని కాఫీ తాగుతూ-టి.వి.చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

"ఇవాళ వంకాయ కూర చెయ్!" అన్నాడు ఆనందరావు-ఫ్రెజ్ లోంచి కూరలు తీస్తున్న అనసూయనుద్దేశించి.

అనసూయ ఒళ్లుమండింది. 'ఇవాళ..ఇవాళ కూడా అదే అధార్టీనా?' అనుకుని "ఊహ. టెంకాయ కూర చేస్తా!" అంది పెంకిగా.

"తప్పుతల్లీ. ఆడదానికి భర్తకోరిక తీర్చడ లమే పరమావధి! వంకాయ కూరే చేయి!" అంది ఆనందరావు తల్లి అనసూయ అత్తగారూ అయిన సక్కుబాయమ్మ పూజగదిలోంచి.

"మళ్లీ మొదలెట్టారా అత్తయ్యా? దయచేసి ఇక్కడి మా మాటలు చెవిన పెట్టకండి. ప్లీజ్.." అంది అనసూయ.

"తప్పుతల్లీ..పెద్దవాళ్లున్నదెందుకు? చిన్న వాళ్ల తప్పుల్ని సరిద్దిలాసికేగా?"

"ఇప్పుడేం పెద్ద తప్పు జరిగిపోయింద త్తయ్యా? ఇవాళ టెంకాయ కూర చేస్తానన్నాను అంతేగా? ఛ. ఏం జన్మ..హాయిగా ఏ అమెరికా లోనో పుట్టివుంటే పోయేది" అన్నది అనసూయ ఫ్రెజ్ డోర్ విసురుగా మూసేస్తూ.

"నెమ్మది..ఆడదానికంత దూకుడు పనికి రాదు!" అని ఓ హెచ్చరిక పడేసి "తప్పు తల్లీ..అలా అనుకోకూడదు. ఈ వేదభూమిలో

పుట్టినందుకు ఎన్ని జన్మల్లో ఎంత బుద్ధి వుంటుంది కుని వుంటావు. అందులోనూ ఈ ఇంట్లోనే ఉండి లివి కావటం నీ పూర్వజన్మ సుకృతం! అనుకుంటున్న సక్కుబాయి.

"అవునూ..నాకు తెలిక అడుగుతున్నాను. అత్తయ్యా! ఆ పురాణాల్లో ఏమున్నాయి? అమ్మమ్మకు నీతులేనా? ఇంకా ఏమున్నా వున్నాయా?"

"తప్పుతల్లీ..పెద్దవాళ్లు చెప్పింది వినిపించి తప్పు ఎందుకు? ఏమిటి? అని నిలదీయమంటాడదు"

"అదే ఎందుకూ? అని అడుగుతున్నాను" అంటూ పూజగది గుమ్మంలో నిలబడింది.

"తప్పుతల్లీ..ఆడజన్మ ఎత్తాక.." అంటూ ఏదో అనబోయిన ఆవిడ్ని వారించి "అవునూ..అత్తయ్యా..ఆడదేవుళ్లు బోయెడంతో మంది వున్నారకదా. మీరేమిటి అన్నీ ముగిచేస్తూ ఫాలోలే పూజిస్తున్నారు? మనం ఆడకాళ్లం. మనమన్నా దేవతల్ని సపోర్టు చేయొద్దా. ఇవాళే బజార్నించి తెప్పిస్తానుండండి!" అంది దేవుళ్ల ఫాలోల్ని చూస్తూ.

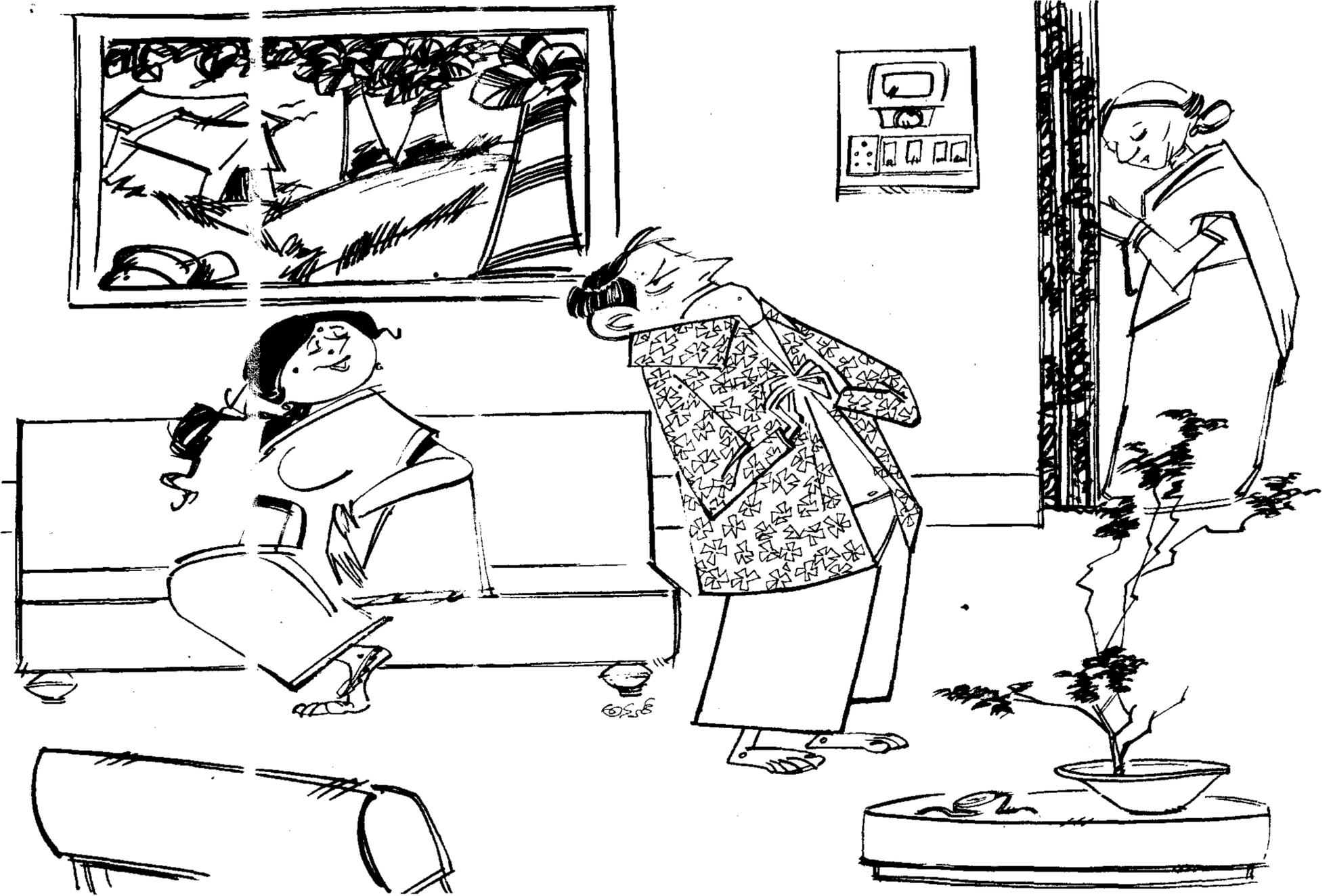
"పిచ్చితల్లీ! దేవుడికి 'ఆడ-మగ' ఏంటి? అవన్నీ మనం ఆపాదించుకున్నవే! మనం ఏ రూపంలో భావిస్తే ఆ రూపంలో వుండాలి. ఈ చరాచర సృష్టికే మూలాధారం ఒకే ఒక దేవుడే జ్యోతి. అదే భగవంతుడు" బోధించటం అన్నది సక్కుబాయమ్మకిష్టమైన సబ్బక్టు. అందుకే అతి ఉత్సాహంగా చెప్పింది.

"అలాంటప్పుడు మనం స్త్రీ రూపాన్నే ఆరా దించుకుని 'భగవతీ!' అనుకోవచ్చుగా, సింబల్ అత్తయ్యా..మీ మాటలు చాలా తమిషాగా వుంటాయి. అయినా ఇన్నాళ్లు ఇది నేను గుటుకుంచనే లేదేమిటబ్బా. 'మగ' దేవుళ్లని కాక 'అబ్బ' దేవుళ్లని కొలవాలన్న ఆలోచన 'ఇవాళే' ఎందుకొచ్చింది. ఆ..అవును. ఇవాళేదో నాకు జ్యోతి దయం అయినట్టుంది. అబ్బ ఎలాంటి మార్పు. చాలా బావుంది!" అంది ఉత్సాహంగా.

"పిచ్చితల్లీ..నీకింకా చిన్నతనం!" అంది జాలి పడుతూ సక్కుబాయి.

"అన్నూయా!" ఆనందరావు కేక పెట్టాడు. ఒక్కసారిగా జడుసుకుంది అనసూయ. చిన్న మీద కొట్టుకుని- ధూ ధూ ఇదేం పాడుతుంది వాటు ఈయనకి వున్నట్టుండి అదిరిపడేట్టు అరవటం అనుకుని.

"నా పేరునట్లా చిత్రవధ చేసే అధికారం నీకు రిచ్చారు మీకు? చక్కగా 'అనూ' అనొచ్చుగా? మిమ్మల్ని కాదు మావాళ్లననాలి. ఇంకేం చేయక నట్టు ఈ మాయదారి పేరే పెట్టాలా? అయినా ఎవరి పేరు వాళ్లే పెట్టుకునే స్వతంత్రం వుండాలి."

ఇష్టం లేని పిలుపులతో జీవితాంతం చిత్రవధ ఎందుకు పడాలి? ” అం ఆవేశంగా.

“తప్పుతల్లీ.. అలా ప్రశ్నించే హక్కు మనకు లేదమ్మా. అయినా పేర రో ఏముంది? ఇంకా నయం! మా రోజుల్లో పేరు పెట్టి పిలవటం నామోషి” అంది విరక్తి సక్కుబాయి.

“వెనకటికవరో అన్నట్టు- ‘పేరులోనేమున్నది’ అత్తయ్యా! ఉపహరణకి మీ పేరు చూడండి. ‘సక్కుబాయి అన్నది అసలు మీకు అతకదు. బోధిసత్వుడి వారసురాలిలా వుండే మీకు ‘బోధిలక్ష్మి’ అంటే సరిగ్గా సరిపోయేది. అలాగే మీ అబ్బాయి పేరు చూడండి. ఆనందరావేంటి? ఎప్పుడూ వంశం ముటముటలా డుతూ వుంటుంది కదా! అందుకని ‘చిరాకు రావు’ అనేది సరిగ్గా సరిపోతుంది.

“ఇదిగో నిన్నే! పిల్లకి నీక్కాదూ? ఇవాళ వంట కార్యక్రమం మొత్తాడేమన్నా వుందా? లేదా?” అన్నాడు చిరాకు ఆనందరావు.

“ఏమిటి? ఇవాళ టి.వి.లో ప్రత్యేక వంటల కార్యక్రమం వుందా? చెప్పరేం మరి?” అంటూ అనసూయ వచ్చి తన ఓ కుర్చీ లాక్కుని కూర్చుంది.

“చూడు! నాకు బోలెడు ఆకలేస్తోంది.

కోకులు మాని తింటానికి ఏదయినా పడెయ్!” అన్నాడు ముఖాన్ని చిటచిట లాడిస్తూ.

“దొడ్డినిండా బోలెడు గడ్డిపెరిగింది. పీకి పడేయనా?” అంది అమాయకత్వం నటిస్తూ.

ఆనందరావు తీవ్రంగా చూశాడు. ఆ చూపుకే కత్తివుంటే పాపం అన్నాయ బూడిదై మిగిలేది.

“తప్పుతల్లీ! మొగుడ్ని పట్టుకుని అంతలేసి మాటలు అనకూడదు.”

పూజగదిలోంచి మళ్ళీ మాటలు దూసుకొచ్చినయ్.

‘దేవుడా’ అంటూ జుట్టు పీక్కోబోయి- అవునూ.. తను కూడా ఇలా పిలుస్తారేమిటి? ‘దేవతా’ అనికదా అనాల్సింది’ అనుకుని లెంపలేసుకుని-

“లేదత్తయ్యా! నేనాయన్ని పట్టుకోలేదు. చాలా దూరంగా కూర్చున్నాను. మీరు ప్రశాంతంగా పూజ చేసుకోండి” అన్నది గట్టిగా.

“అవునూ.. ఇంతకీ వంకాయ కూర చేస్తున్నావా- లేదా?” అనడిగాడు ఆనందరావు- టి.వి.లో తైతక్కలాడుతున్న హీరోయిన్ని

గొల్లపూడి రాజ్యలక్ష్మి

శల్య పరీక్ష చేస్తూ.

“వంకాయకూర టెంకాయ వేసి చేస్తారే! చేయక ఛస్తానా?. అవునూ ఆ కూర ఇంత ఇష్టమై నప్పుడు మీరే చేసి చూపెట్టవచ్చుగా?”

“అది నా డ్యూటీ కాదు!” అన్నాడు భుజాలెగరేస్తూ.

“తప్పుతల్లీ. మొగుడ్ని పట్టుకుని నంట చేయమని...” సక్కుబాయి

“అబ్బబ్బ.. అరిగిపోయిన ఈ రికార్డులో తల వాచిపోతోంది” విసుక్కుంది అనసూయ.

“ఎవర్ని? మా అమ్మనే?” అన్నట్టు అనసూయ వైపు అనుమానంగా చూశాడు ఆనందరావు.

టి.వి.వైపు చూస్తూ- “ఇదే... వేసిందే వెన్నున్నాడు. ఛానెల్ మారుద్దురూ.. బోర్!” అంది మాట మారుస్తూ.

“ఏమిటి పొద్దున్నే ఇంత తీరిగ్గా టి.వి. ముందు సెటిల్ అయ్యావ్?”

“అక్కడికి తీరికంతా మీ మగాళ్ల సొంతమే అయినట్టు.. మాకూ తీరిగ్గా వుండటం వచ్చింది”

“నాకు ఆఫీసుంది! ఆదివారం కాదు”

“నాకూ బోలెడు పుస్తకాలున్నాయి. చదవాల్సి వని! నాకు ఆదివారం కూడా తీరిక వుండదు

సుమండీ!"

"నీదీ-నాదీ ఒకటే?"

"ఒకటే ఎలా అవుతుంది? మీది ఉదరని మిత్తం. నాది జ్ఞానోదయం కోసం!"

"అందుకేనా? మాటల్లో బాగా రాటు తేలు తున్నావ్?"

"థాంక్స్ ఫర్ ద కాంప్లెంట్స్! ఏవిట్ ఇంకా నేర్చుకోవాల్సింది చాలా ఉంది!"

"నీది అమాయకత్వం-అతి తెలివో నాకు అర్థమై చావట్లేదు!" విసుక్కున్నాడు.

"ఇంతోటికి చావటం ఎందుక్కా.. ఏవిట్ నాకివాళ మహాబద్ధకంగా ఉంది. ఎంచక్కా ఆఫీసుకి సెలవుపడేస్తే- ఇద్దరం హోటల్లో తినొచ్చు!" అంది వొళ్లు కరుచుకుంటూ.

ఆనందరావు టి.వి.ని హీరోయిన్ని వదిలేసి- అనసూయని శల్య పరీక్ష చేస్తూ- "నీకు బద్ధకంగా ఉందని నేను శల్య పడేయాలా? అసలు నువ్వేమనుకుంటున్నావు నా గురించి" అన్నాడు కోపంగా.

"మీ గురించా? ఎందుకులెండి! చెప్పటం బావుండదు. ఫీలవుతారు అంది నవ్వుతూ.

"తప్పుతల్లీ.. భర్తతో దాదానికి దిగకూడదు" సక్కుబాయి.

"ఓ.. అన్నట్టు అల్లమ్యం ఉందికదూ. అసలూ నేను ఈ ఇంటికి కాపురానికొచ్చిన ఈ ఏడాది నుంచీ చూస్తున్నాను. ఆవిడ చేసే పూజ ఏమిట్ నాకర్థం కాదు. ఇంతో వెరైటీ కదూ? అంతదూరంగా ఉన్నా- అనం మాట్లాడుకునే మాటలు ఎంత బాగా వినిపిస్తాయో!"

"ఇదే వ్యంగ్యం అంటే?"

"అలాగా! మీకు ఎదురీవ్వాల మనోభావాల్ని అర్థం చేసుకోవటం ఇంత బాగా తెలుసని నాకు తెలీదు సుమండీ!"

"నేనా? ఆవులిస్తే కేసులు లెక్కపెట్టాను తెలుసా?" అన్నాడు కాలర్ దిగిస్తూ.

"నాకిప్పుడు ఆవలిం లు రావటం లేదు లెండి!"

"ఇవాళేమైంది నీకు? అన్నాడు విస్తుపోతూ.

"ఎప్పుడూ ఒకే రకంగా ఉంటే బోర్ కొడుతుందనీ.."

"ఇంతకీ వంట మొలకలెట్టేదేమయినా ఉందా? లేదా?"

"వంటా..వంటా..వంటా... జీవితంలో అది తప్ప మాట్లాడటానికి మరేదీ లేనట్టు..నా వల్ల కాదేవతా!"

"ఆవిడెవరు?"

"వుంది లెండి! అయినా మీరేం మొగుడండీ బాబూ? పెళ్లాం ముచ్చటగా హోటల్కెళ్లాం అంటే.."

"తప్పుతల్లీ.. మొగుడ్ని అలా నిలదీయకూడదు."

"అనసూయే బెటర్! 'తప్పుతల్లీ' మరీ బోర్గా వుంది అత్తయ్యా!"

"నీకు మా ఇద్దర్నీ చూస్తుంటే మరీ వేళాకోళంగా వుంది కదూ!" అన్నాడు తీవ్రంగా మాస్తూ.

"అబ్బే.. అంత గొప్ప అభిప్రాయం లేదు లెండి!"

"అన్నూయా!" అరిచాడు.

"ఈమాత్రానికే అంత ఫైర్ కాకండి! మీకిష్టమైన వంకాయకూర చేయాల్సింది నేనే అని గుర్తుపట్టుకోండి! అవునూ.. ఇంతకీ ఉల్లికారం వేశా? అల్లం పచ్చిమిర్చితోనా?"

"ఏదో ఒకటి చేసి తగలడు! అవతల టైం అవుతోంది."

"ఇవాళ 'వంకాయమ్మ' ఐమీన్ 'వెంకాయమ్మ' ఇంతవరకూ వచ్చి తగలడలేదు. ఏం రోగమొచ్చిందో.. అంట్లన్నీ తోమాలి. బట్టలు ముతకాలి. ఇళ్లన్నీ తుడవాలి..!" అంటూ రాగం పాడుతూ పాత సినిమాల్లోని హీరోయిన్లా ఉత్తుల్లాగా కళ్లు తుడుచుకుంది.

ఎట్టకేలకు ఆనందరావు నవ్వాడు. మహాముచ్చటపడిపోతూ-

"ఇప్పుడు నువ్వెంత ముద్దొస్తున్నావో తెలుసా?" అన్నాడు.

"తప్పుతండ్రీ! పట్టపగలు పెళ్లాన్ని పట్టుకుని..!" అనబోయింది అనసూయ.

"అది నా డైలాగు!" అంటూ పూజగదిలోంచి అరిచింది సక్కుబాయి.

"ఔను కదూ! సారీ అత్తయ్యా! మీరు వెంటనే అందుకోకపోతే- నిద్రపోతున్నారనుకున్నాను"

"నిద్రేమిటి నీ మొహం! ఆమె చేసేది పూజ!" ఆనందరావు.

"ఔనాను. వెరైటీ పూజ!"

"మాటలు కట్టిపెట్టి పనిలో దూకు. అలా ఆఫీసు టైం అయిపోతోంది!" అన్నాడు ఆనందరావు.

"ఆ సంగతి అలా వుంచండి! అవునూ. నాకో డౌటు! తరాలు గడుస్తున్నా, శతాబ్దాలు దాటుతున్నా ఆడదాని తలరాత మారటం లేదేమి కని? ఆడదాన్ని ఇంటి చాకిరీ చేయించే ఈ బూర్జువా సంప్రదాయం నశించాలి."

"తప్పుతల్లీ.. చాకిరీ అనుకోకూడదు!"

"ఎందుకు కూడదని అడుగుతున్నాను అత్తయ్యా!"

"అన్నూయా!" అరిచాడు మళ్లీ ఆనందరావు.

"మరీ అంతలా అరవకండి! టి.వి. నిగిరికిందపడగలదు. అయినా ఏదో కుట్టినట్టు- పుస్తకంట్టుండి ఈ అరుపులేమిట్ గోల!" విసుక్కుంది.

"ఆలీశం అయింది అమ్మగోరూ..!" అంటూ వెంకాయమ్మ వచ్చింది, గబగబా లోపలికి.

"అబ్బ! గుండెల మీంచి ఎంత బరువు దింపావే! మెనీ మెనీ థాంక్స్!"

వెంకాయమ్మ చీపురు పుచ్చుకుని హాల్లో కొచ్చింది.

"అవునూ. ఇంతాలశ్యం ఎందుకైంది? రాత్రి మీ ఆయన తాగొచ్చి తన్నాడా?" అనడిగింది అనసూయ.

"లేదమ్మా. నాకే ఓ చుక్క ఎక్కువై నాలుగే శాను వాడ్ని!" అంది ముసి ముసిగా నవ్వుతూ.

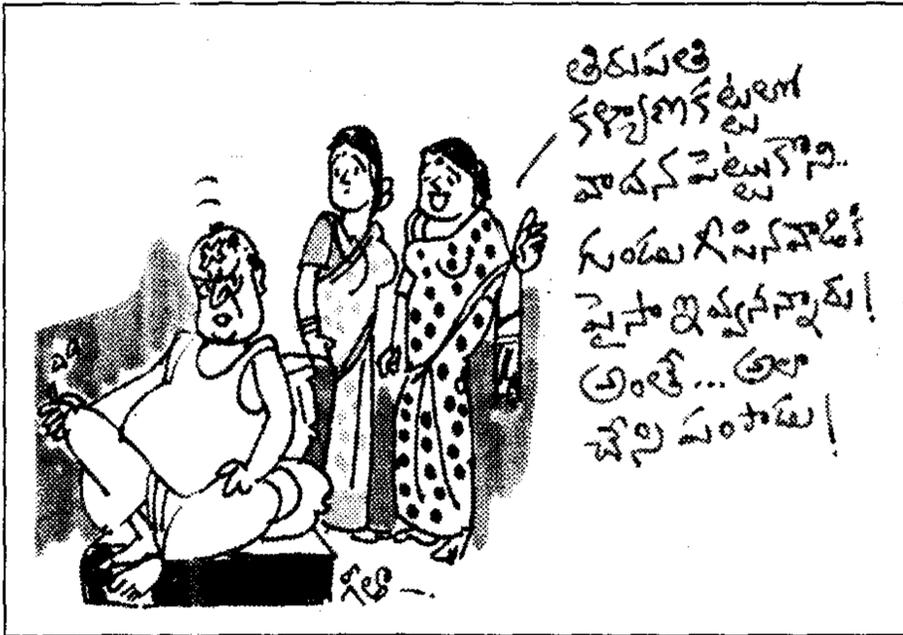
"హేవీటీ?" అంటూ తెగ ఆశ్చర్యపడిపోయింది అనసూయ.

"సరే.. సరే. త్వరగా పని తెమల్చు. అవతల నాకు టైమ్మైపోయింది." అన్నాడు చిరాకుపడుతూ ఆనందరావు.

"ఇరవయ్యో శతాబ్దం మహిళ అంటే నువ్వే వెంకాయమ్మా! శభాష్!" అంది మెచ్చుకుంటూ అనసూయ.

"లేకపోతే ఏంది సెప్పండి! రోజూ తాగొచ్చి నన్ను కుళ్లబొడిసేయటమేనా? నేనూ మడిసినే! ఓ పాలి వాడ్ని తంతెలుసొచ్చుద్దనీ.."

"తప్పు వెంకాయమ్మ! మొగుడ్ని పట్టుకుని అలా తన్నకూడదు. ఆడదానికి మొగుడు దైవంతో సమానం!"

సక్కుబాయి.

“మీరూరుకోండి పె ముగ్గోరూ..మేమూ సీమూ-నెత్తురున్న వోల్లం. అట్టా పడుండమంటే ఒక్కో”

“నువ్వు నాకు చాలా నెచ్చావ్ వెంకాయమ్మా! నీకో ఇంక్రిమెంట్ శాంక్షన్ వేశానీ నెల నుంచీ!” అంది అనసూయ.

ఈ షాగడతో వెంకాయమ్మ రెచ్చిపోయింది.

మరం వేసుకుని హాల్లో వెళ్ళి కూర్చుంది.

“అసలూ... సిన్నమ్మోరూ..నాను పుట్టిన పుట్టింపి చూస్తున్నాను లీ కం తీరు..అదేంట్లో ఆడడాన్ని రాసి రంపాన పెట్టడమే ఈ మగసచ్చి నోళ్లంతా! ఇదేం పనని ఒక్క రూ బుద్ధి సెప్పురు. అసలూ మనమే బుద్ధితో మమ్మా! మన బతు కంతా తీసికెళ్లి ఆల్ల సేతుల్లో పెట్టి-ఆడాడించి నట్లు ఆడటం! ఎందుకు ఎందుకు సేయా లిట్టా? నాను పాసి పని కేసుని సంపాదిత్తన్న దాంట్ సగం కూడా నా మొగుడు సంపాదిం చడు. అది ఆడి ఏడుపు. అసలూ ఈ మగో ల్లంతా సుపునాతివోల్లమ్మా! అంటూ మొదలె ట్టింది.

“అన్నాయా!” అంటూ మళ్ళీ అరిచాడు ఆనందరావు.

“అరవకండి! పక్కంటి పసిపిల్ల దడుచు కుంటుంది! వంకాయ కూర చేస్తానన్నాగా?”

“అదే ఎప్పుడు? ఎప్పుని? అవతల ఆఫీసు టైం అవుతోంటే మధ్యన ఈ న్యూసెన్స్ ఏమిటి?” అన్నాడు ఆనందరావు.

“ఓ స్త్రీ హృదయ ఘోష మీకు న్యూసెన్స్గా అన్ని స్తోందా? మార రండీ..మీరు మారరు. మీ మగజాతి మారదు!” అంది కసీగా.

“తప్పుతల్లీ....” సక్కుబాయి.

“భగవతీ!” అరిచింది అనసూయ - నిస్సహాయంగా.

“భగవతీనా? ఆవిడ వరు?” అడిగాడు అర్ధం కాక.

“వుందిలెండి! అసలు నేను కాపరానికొచ్చిన కొత్తగా - మీ అమ్మ ‘తప్పుతల్లీ! ఇ

కదు..అలా’ అని గైడెన్స్ ఇస్తుంటే చాలా సంబర పడిపోయాను. ఇంత సౌమ్యంగా, ఆప్యాయంగా మాట్లాడే తల్లిలాంటి అత్త దొరికినందుకు ముచ్చట పడిపోయాను. ఆ మురిపెం మున్నాళ్ల ముచ్చటైంది. ‘తప్పుతల్లీ!’ అన్నది నా ఇంటిపేరు అయినట్లు అస్తమానం ప్రతి మాటకీ అందుకుంటూ ఇలా హింస పెట్టడం కొత్త టెక్నిక్ అని తర్వాత అర్థమైంది లెండి!”

“హు..అందుకే ఆడడానికి ఆడదే శత్రువు న్నారు”

“మీలాంటి వాడే ఎవరో అనుంటారు మాకూ మాకూ తగవులు పెట్టటానికి. అసలు మీ మగజాతికే ఈర్ష్య ఎక్కువ. ఆడవాళ్లంతా ఏక వైతే మీకు పుట్టగతులుండవని తెలుసు. అందుకే ఈ వంకర మాటలు! అసంబద్ధపు సిద్ధాంతాలు!”

“ఇవాళ నీకేదో అయింది. పొద్దున లేచినప్పుటి నుంచీ చూస్తున్నాను”

“చూడండి! బాగా చూడండి! నేనూ చూస్తున్నాను మిమ్మల్ని! బ్రష్ చేసుకుని దర్జాగా కుర్చీలో కూర్చుని అన్నీ అందుకుంటూ వూరికే అరవటం తప్ప మరోపని లేదు. హు... మీకూ మాకూ మధ్య ఎందుకు ఈ వ్యత్యాసం!”

“తప్పుతల్లీ! ఈ స్పష్టిలోనే వుంది అది! ప్రశ్నించే అధికారం లేదు మనకు!”

సక్కుబాయి.

“స్పష్టిలో కాదు. మీ బుర్రలో వుంది. అధికారం లేదన్నదెవరు?”

“మా బాగా సెప్పారమ్మా! అసలూ ఆడడానికాలి గోటిక్కూడా సరిపోరీ మొగోల్లంతా!”

“ఛీ! ఛీ! అగ్నికి వాయువు తోడయినట్లు ఈ వెంకాయమ్మక్కూడా ఏదో అయింది. ఇదిగో నేను పోతున్నా!” అంటూ చొక్కా వేసుకుని ఆనందరావు వీధిలోకి చక్కా బోయాడు.

“ఇదే..ఇదే మగవాడి ధీమా. నువ్వొండి సెట్టు కపోతేనేం? వీధిలో బోలెడు హోటళ్లున్నాయనేగా ఆ ధీమా? హు..చూస్తాం..ఎన్నాళ్లో! ఈ జులుం ఇంకానా? ఇక పై సాగదు!” అంటూ తెగ ఆవేశపడిపోయింది అనసూయ.

“తప్పుతల్లీ! అంత ఆవేశం పనికిరాదు. భూదేవత ఓర్పు-శ్రీదేవత సిరీ..”

“దేవేరంత దర్పం వుండాలంటారు అంతేగా? ఒ.కె. ప్రస్తుతం నేనా మూడ్లోనే వున్నాను. ఆ దేవుళ్ల పెళ్లాలందరూ అంతేగా! హాయిగా కాలుమీద కాలు వేసుక్కూచుంటారు” అంటూ కుర్చీలో కాలుమీద కాలు వేసుక్కూచుని వెనక్కి జారగిలబడి - “వెంకాయమ్మా! నీకివాళ హాలిడే! హాయిగా ఎంజాయ్ చెయ్.

తెలివైన ఆర్తీ అగర్వాల్

‘దాపరికంలేని తాళ- ఈ బిరుదు ఆర్తీ అగర్వాల్ కే సరిపోతుంది. ఎందుకంటే సినిమాల్లో ఒళ్లు దాచుకోదు. ఆదాయంపన్ను లెక్కల కోసం నల్లడబ్బు దాచుకోదు. పట్టుమని పది సినిమాల్లో నటించకుండానే తన పారిశోషికాన్ని విపరీతంగా పెంచేసింది. ‘నిర్మాతలు ఎంతయినా ఇస్తామం టున్నారు. అలాంటప్పుడు నేనేక్కవగా అడిగానని ప్రచారం చేయడం నబబు కాదు. వాళ్లినేనే కదా నేను తీసుకుంటున్నాను’ అంటూ తెలివిగా జవాబిస్తోంది.

-మానస

వెళ్లు..ఇవాళ మా ఇంట్లో వంటా-పెంటా లేదు. సో..నీకిక్కడ పనేం వుండదు!” అని డిక్లర్ చేసింది అనసూయ.

సక్కుబాయి రెండు చెంపలూ వాయింతుకుని ‘అపరాధం స్వామీ’ అంటూ కోడలి తరఫున క్షమాభిక్ష వేడుకుంటూ దేవుడి ముందు సాష్టాంగం చేసింది.

